

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی

۱۶ می ۲۰۲۱

کوبا: روز نکبت، یادآور تراژدی اشغال فلسطین است

خبرگزاری کوبا نوشت: «روز نکبت» به معنای فاجعه، یادآور اشغالگری و نسل‌کشی تاریخی صهیونیست‌ها علیه مردم فلسطین است که برخی از کشورها چشم بر این واقعیت بسته‌اند.

به گزارش خبرگزاری کوبا، پس از گذشت سالها از آن روز مصیبت بار، امروز غزه فلسطین باز هم صحنه عملیات نظامی اسرائیل است و با سکوت و بی توجهی مجامع بین المللی و کشورهای غربی بر جنایات رژیم صهیونیست، فلسطین را در معرض حملات متجاوزانه قرار داده که دارای بزرگترین زرادخانه سلاح اتمی است؛ اگرچه رژیم اشغالگر قدس به داشتن سلاح اتمی اعتراف نکرده اما بدنامی و رسوائی جهانی آن غیرقابل انکار است.

در حالی که ۴ روز بمباران پیاپی از اسرائیل علیه مردم فلسطین، به مرگ ۱۳۰ نفر و زخمی شدن صدها تن از فلسطینی‌ها منجر شده، گرایش رسانه های فراملی به دنبال مسوول دانستن جنبش حماس برآمده اند؛ این در حالی است که شلیک راکت های حماس به مواضع نظامی اسرائیلی تنها ۷ کشته بر جای گذاشته است. درآوردن آن که، این غصب بزرگ در طول بیش از ۷ دهه همچنان با همه جنایت‌هایش تا به امروز ادامه یافته است و اینها نشان از هدایت افکار عمومی خلاف واقعیت های موجود است. عاملی که با غفلت عمد نهادهای بین المللی و همراهی کشورهای غربی، به تکرار این مصایب در طول ۷۳ سال اخیر منجر شده است.

ادعاهای سران اسرائیل برای قانع کردن جهان به فرار اختیاری عرب ها از سرزمین های اشغالی در شرایطی مطرح شد که مؤسسات شبه نظامی اسرائیلی که بعدها هسته ارتش اسرائیل را تشکیل دادند، جنایت های متعددی را در بخش های مختلف سرزمین های اشغالی به ضد فلسطینیان و عرب ها مرتکب شدند، این جنایت ها باعث شد بسیاری از فلسطینیان از ترس جان خود مجبور به مهاجرت از سرزمین آباء و اجدادی خویش شوند.

خلاصه ماجرای اشغال فلسطین

در ۲۴ ثور ۱۳۲۷ (۱۵ مه ۱۹۴۸) فاجعه ای رخ داد که در آن رژیم صهیونیست براساس توطئه وحشتناک غربی و به زور سلاح و کشتار و فریب، کشوری مستقل و دارای شناسنامه روشن تاریخی به نام «فلسطین» را غصب کرد و آن را سرآغاز تشکیل دولت موهوم خود قرار داد.

در ابتداء یک عده از یهودیان متنفذ با فکر و نقشه ایجاد کشوری مستقل برای یهودیها، برخی از زمین های بزرگ زارعان فلسطینی را خریدند و پس از آن با خشونت و سببیت اهداف توسعه طلبانه خود را برای کشتن کشاورزان و غصب بخش های دیگری از سرزمین فلسطین و حتی کشورهای اطراف پیش بردند.

صهیونیست ها از طریق لابی گری، قدرت های خارجی به ویژه انگلیس و پس از آن امریکا را با خود همراه کردند؛ ملل متحد و قبل از آن، جامعه ملل هم که بعد از جنگ برای به اصطلاح مسائل صلح تشکیل شده بود همواره، مگر در موارد بسیار معدودی، از صهیونیست ها حمایت کردند.

در همان سال ۱۹۴۸، ملل متحد قطعنامه ای صادر نمود و فلسطین را بدون دلیل و علت خاصی تقسیم کرد و اعلام کرد پنجاه و هفت درصد از سرزمین فلسطین متعلق به یهودیهاست؛ در حالی که قبل از آن، در حدود پنج درصد زمینهای فلسطین متعلق به این ها بود.

اسرائیل با مظلوم نمایی همیشگی و انحراف افکار عمومی در دنیا این طور وانمود کرد که فلسطین یک جای متروکه و مخروبه ای بود که آنها آمدند و آنجا را آباد کردند! در حالی که به نوشته مؤرخین در سرتاسر فلسطین مزارع گندم مثل بحر سبزی تا چشم کار می کرد گسترده بودند و مردم فلسطین بر روی آنها کار می کردند، اما اسرائیل با جنگ و وحشی گری آنها را از زمین هایشان بیرون راند.

به نوشته خبرگزاری کوبا، رژیم اسرائیل با هدف تحقق رؤیای قدیمی خود، به دنبال پاکسازی قوم فلسطینی از نوار غزه بود تا بازماندگان را وادار به مهاجرت به شبه جزیره سینا و پناهنده شدن به سرزمین مصر کند.

اسرائیل اما سالگرد روز نکبت را بر سر خون قربانان فلسطینی جشن می گیرد که در طول ۷۰ سال، نسل کشی خود در سرزمین اشغالی فلسطین بر زمین ریخته و کشور خود را بر آوار خانمان فلسطینی های رانده شده از آن بنا کرده است.

واژه نکبت نزد ملت فلسطین یادآور اشغال و بیرون راندن اجباری آنان توسط صهیونیست ها با حمایت گسترده انگلیس ها، اروپائی ها و امریکائی ها است؛ در واقع با این اقدام صفحه ننگینی در تاریخ بشریت ورق خورد، در جایی که صهیونیست ها برای نیل به هدف اشغالگری دست به هزاران جنایت هولناک و وحشتناک زده اند و هنوز هم با وجود گذشت بیش از ۷۰ سال، در سکوت و چراغ سبز غربی ها و نهادهای بین المللی این جنایت ها تکرار می شود.